

Jiří Zvelebil

Vyšší odborná škola informačních služeb v Praze

2. ročník

obor Služby knihoven

297 mm

V mém studijním programu pro úspěšné zakončení semestru byla jednou z podmínek odborná praxe v rozsahu čtrnácti týdnů. Původně jsem uvažoval o práci v obecní knihovně, vyskytlo se však hned několik událostí, které předznamenalí změnu pracoviště. Začal jsem se tedy zajímat o jinou knihovnu, dostal jsem i rozsáhlý seznam, ve kterém se právě nacházela Národní technická knihovna. Jako první jsem zkontaktoval pracovníka NTK Pavlínu Omastovou, která má na starost stážisty. Byl dohodnut první termín nástupu.

První den proběhlo seznámení s bezpečností práce, s knihovnou a také jsem získal řadu přístupových hesel nejen do budovy, ale také k zákaznickému kontu. Druhý den jsem dostal první úkoly. Každý den byl přesně rozvržen, kde budu zrovna pracovat a u koho. Mezi prací se také vyskytovaly exkurze po jednotlivých odděleních, kde jsem se seznámil s prostředím a prováděnými činnostmi. Rozsah činností byl velmi pestrý, mezi ně patřila práce s počítačem nebo i fyzická manipulace se samotnými dokumenty. Rovněž bylo snahou, abych vystřídal co možná nejvíce pracovišť, kde jsem si mohl na vlastní kůži vyzkoušet prováděné úkony.

Z exkurzí po jednotlivých odděleních byla pro mě nejzajímavější prohlídka v historickém fondu, kde jsem mohl nahlédnout do trezoru "klece" a spatřit tak ty nejvzácnější kousky. Dále mě pak zaujalo oddělení pro správu ISSN, které spravuje a je jediným pro přidělování ISSN v České republice

Co všechno jsem tedy na praxi vykonával?

Kdybych měl vypisovat každou činnost, pak by se jednalo o velmi rozsáhlý seznam, proto se zaměřím hlavně na ty, o kterých si myslím, že jsou svým způsobem zajímavé.

Jedna z prvních prací byla v ověřování správnosti odkazů do wikipedie z PSH (polytematický strukturovaný heslář). Vypisoval jsem, zda jsou podle mého uvážení správné, či nikoliv. Zajímavou se stala v tom smyslu, že jsem se podíval na hesla, která by mě běžně nenapadlo vyhledávat, a o něco málo jsem obohatil své vědomosti.

Další prací s počítačem bylo vytváření seznamu pro Historický fond. Zdigitalizované časopisy na optických discích nebyly nijak popsány, tedy se přesně nevědělo, jaká čísla a ročníky se na nich nacházejí.

Příští dny jsem zpracovával obálky pro Aleph, upravoval jsem v grafickém programu rozměry, název a formát obrázků tak, aby byly vhodně užity a viditelné pro uživatele internetu, zároveň jsem poznamenával chybějící.

Velkou část praxe jsem se také věnoval fyzickému odpisu starých a nepotřebných knížek, práce spočívala v tom, že jsem dostal seznam na vyřazení, podle nich jsem knihy vyhledal, zkontroloval, jestli souhlasí přírůstkové číslo a název publikace. Pokud ano, kniha dostala razítko se slovem „vyřazeno“ a přišla do příslušného regálu určeného pro vyřazené dokumenty.

Příjemným se stalo také stěhování historické fondu ve skladu, mohl jsem si osobně prohlídnout zajímavé knížky, i když jsem pak byl pořádně zašpiněn od usazeného prachu.

K závěru praxe jsem změnil pracoviště a každé dopoledne jsem trávil v budově VŠCHT, přesněji řečeno v její knihovně, která by se měla časem integrovat do NTK. Tam jsem se převážně věnoval vylepování čárových kódů do svázaných časopisů. Odpoledne jsem pokračoval s programem OCR a zpracovával v něm vysokoškolská scripta. OCR je počítačový program, který umožňuje tištěné předlohy, převádět do editovatelného textu a jeho hlavní výhodou je vyhledávání jednotlivých slov.

Pro posouzení a shrnutí celkového přínosu praxe je jedinou malou překážkou to, že jsem ve druhém ročníku a chybí mi tedy některé znalosti, které teprve získám. Proto bych vynechal hodnocení toho, jak mě na praxi připravila škola. Celkově jsem s pracovištěm, na kterém jsem mohl vykonávat práci spokojen.

Pro mě osobně se stala nejprínosnější práce ta, která byla nějakým způsobem vnímána a oceněna v podobě pozitivních reakcí.

Doba čtrnácti týdnů je dostatečná, abych získal přehled a hlavně minimální zkušenosti pro budoucí povolání.